

gaaende Nybygninger ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole var udkommet, blev det meddelt Landbohøjskolens Direktør, at Bestyrelsen for Københavns Sygehus agtede at afhænde sin Ejendom paa 6½ Td. Land, 91 700 Kv.-Alen, med paastaaende Bygninger for ca. 1½ Mill. Kr., og da denne Ejendoms Grund ligger paa Frederiksberg, i Forsættelse af Landbohøjskolens Grund, tog Landbohøjskolens Direktør Initiativet til at lade en Arkitekt undersøge, om Sygehjemmets store og smukke Bygning, der har en Façadelængde af 68 m, altsaa 108 Alen, og 3 Tværlængger mod Nord, egnede sig til Brug for Landbohøjskolen og kunde træde i Stedet for nogle af de vedtagne Nybygninger. Den foretagne Undersøgelse har godtgjort, at Sygehjemmets Bygninger egner sig til Benyttelse og ved at indrettes paa passende Maade kan træde i Stedet for nogle af de ved Loven af 19. Marts projekterede Nybygninger, hvorved der kan indvindes en ikke ringe finansiell Besparelse. Efter at der derefter er ført Forhandlinger dels med Undervisningsraadet, dels med Tilsynsmændene ved Landbohøjskolen og det ved Lov af 19. Marts nedsatte Byggeudvalg, er alle disse Faktorer enedes med Landbohøjskolens Direktør om at anmode Landbrugsministeren om at søge Rigsdagens Medvirken til, at Handel med Sygehusmet kan gaa i Orden paa Vilkaar: at dettes Ejendom med paastaaende Bygninger erhverves for 1 350 000 Kr. — det svarer til 15 Kr. pr. Kv.-Alen —, samt at det nedsatte Byggeudvalg faar Lov til at lade foretage de Forandringer, som er foreslaaede med Hensyn til Udvidelsen af den kongelige Landbohøjskole. Da Udgiften ved Opførelsen af nye Bygninger med de nuværende Materialpriser er saa overordentlig høj, vil det være af Betydning; at man undlader at opføre et Par af de Bygninger, der er projekterede i Henhold til den vedtagne Lov, og i Stedet for anvender de udmærkede Bygninger, som hører til Sygehusmet. Naar hertil kommer, at Landbohøjskolens Have saavel som Undervisnings- og Demonstrationsmarken nu er stærkt beskaarne, og da der kan ventes yderligere Indskrænkninger i Havens Areal ved Anlæg af nye Veje, der paatænkes anlagt paa Frederiksberg, anser jeg denne Sag for at være af saadan Betydning, at Rigsdagen bør tiltræde det Lovforslag, her foreligger, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til Tingets Velville.

Vilhelm Rasmussen: Ordføreren for Venstre har allerede gjort udførligt Rede for Lovforslaget, saa jeg behøver ikke at spille Tingets Tid med yderligere Bemærkninger om selve den Sag, men kan nøjes med at udtale, at Socialdemokratiet kan støtte det foreliggende Lovforslag og ønsker, at det kan blive underkastet en hurtig og velvillig Behandling. Lovforslaget giver mig imidlertid Anledning til at udtale en lille Beklagelse af, hvor uheldigt det undertiden kan komme til at gaa Staten. Den danske Stat har nemlig i sin Tid ejet meget store Arealer omtrent paa samme Sted som det, hvorom det foreliggende Lovforslag handler. Disse Arealer blev imidlertid for en meget stor Dels Vedkommende bortsolgt i 1895 af den daværende Minister Hørring, og dette Salg foregik fuldstændig bag Rigsdagens Ryg, uden at Ministeren spurgte Rigsdagen til Raads om Sagen. Det var en Forretning, som var i allerhøjeste Grad uheldig for den danske Statskasse. Daværende Minister Hørring solgte nemlig af Grundene paa den anden Side Rolighedsvej ca. 9 Tdr. Land eller nøjagtigt 126 500 Kvadrat-Alen; de blev bortsolgt til et Aktieselskab paa 20 Personer, som hver havde indskudt 10 000 Kr., saa det var jo ikke Smaafolk, der var Købere. Disse Personer, dette Aktieselskab, fik imidlertid Grundene for en ganske overordentlig billig Pris og paa særdeles tiltalende Vilkaar for Køberne; de gav nemlig for disse mange Tusind Kvadrat-Alen tilsammen 300 000 Kr., d. v. s. gennemsnitlig 2 Kr. 37 Øre pr. Kvadrat-Alen, foruden at de fik overordentlig lempelige Afbetalingsvilkaar. Da de havde faaet anlagt Veje ude paa dette Areal, der tilhørte den danske Stat før Handelen, begyndte de at sælge deres Grunde med en saa overordentlig Fortjeneste, at de for 12 350 Kvadrat-Alen fik over Halvdelen af Købesummen ind. Saadan gaar det, naar Staten letsindigt afhænder sine Arealer, og ved denne Lejlighed var der endda det særlig uitalende, at Ministeren solgte bort uden at søge Rigsdagens Bemyndigelse. Det Salg fremkaldte da ogsaa den Gang en meget alvorlig Kritik. Daværende Folketingsmand Hr. Ole Hansen udtalte bl. a.: „Det forekommer Flerparten i høj Grad egenmægtigt og i høj Grad hensynsløst overfor Rigsdagen“. Ogsaa af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, Hr. K. M. Klausen, blev Sagen omtalt, og han sagde